UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

cui erat hæreditas reſtituenda per fideicōmiſ
venientibus ab inteſtato, & ſic à matre præteri-
propria auctoritate apprehēdit, & ingreſſus fuit ꝑſ
bonorum abſq; reſtitutione verbali, & rea
priua tus omni iure ſuo, † ꝙ videtur dicen-
per tex. in l. non eſt dubium. C. de leg. cum ſimil.
l. reſtituere. ff. ad treb. & in l. eam quã cũ ibi no.
fideic. l. extat. ff. ꝙ met. cau. & ideo fideicōmiſſa-
qui propria auctoritate apprehendit bona ſubie-
ſtitutioni, non dicitur eſſe legitimus contradi-
quando hæres peteret mitti in poſſeſſionē ex be-
l. fi. C. de edict. diui. Adr. toll. qa diceretur poſ-
vitioſus, vt per Alex. in l. filiam ff. ad Treb. & hr̄
de edict. diu. Adr. toll. ¶ Mihi videtur veritas
contrarium, & ita cōcludendũ eſt, maximè in
ꝙ non dicatur priuatus aliquo iure hęres
multiplici rōne, prima, nã † ex quo fuit hæ-
vniuerſaliter in teſtamento, ipſe potuit
poſſeſſionē inuita matre pręt-erita, quia etiã
ratione ꝑteritionis, tamē hęres in illo
& poteſt mitti in poſſeſſionē bono-
inuito præterito. l. 2. vbi caſus C. de
Ex quo infertur, ꝙ ſi pōt illo inuito
& ipſo ignorante, ; qui enim pōt inuitis
multo magis & illis ignorãtibus, & abſen-
qui pōt inuitis. ff. de reg. iu. item infertur,
ſcriptus mitti in poſſeſſionem ex eo,
ſcriptus, poteſt etiam propria auctoritate
poſſeſſionem vacantem arg. tex. cũ ibi
hæredes in prin. ff. de acquir. poſſ. & ita te
omnes in l. fi. C. de edict. diu. Adr. toll. ꝙ il
beneficiũ d. l. fi. ſi poſſeſſio rerũ hære-
vacans, permittitur propria auctoritate ap-
larũ poſſeſſionē, † & eo caſu, quo ille, cui
hæreditas per fideicommiſſum, nō ſit
poſſeſſor, dicitur eſſe legitimus cōrradictor,
in d. l. filiam, † ſed nō dicitur vitioſus poſ-
fideicommiſſarius, quando ante aditam hære-
ingreſſus fuit vacantem poſſeſſionem bono
gl. not. in c. cum dilectus in verb. in petitio-
ſucceſ. ab inteſt. neq; tunc priuatur iure ſuo, qñ
poſſeſſionem vacãtem, vt no. per gl. Bar.
omnes in d. l. non eſt dubium, & in l. j. ff. quor.
ergo ex hoc non dicitur incurrere aliquam pri
ſuorum iurium, vt voluit gl. not. in l. extat.
met. cau. in verb. ſine vllo iudice. ¶ Præterea,
quo Franciſcus vocatus fuit ad huiuſmodi fidei-
miſſum per illa verba directa hæredem inſtituit
clauſula codicillari, videtur ſibi data licen
alia reſtitutione apprehendendi bona, & eo-
poſſeſſionē propria auctoritate, ſicut dicitur de
in re certa, qui eſt loco legatarij l. quoties. C.
hæred. inſtit. qui propria auctoritate capit rem ſibi
vt per Bar. in l. ex facto la 2. in 2. col. ff. de hæ.
& hoc propter naturam illorum verborũ dire-
Inſtituo te hęredē, ad tradita per Bar. in l. Cē-
pen. col. ff. de vulg. & pup. & per Io. And. in c.
Non obſtat tex. in d. l. nō eſt dubium, quia ex
colligitur rñſio, nam primo illud, ꝙ ibi ha-
nō ꝓcedit, qñ quis eſſet vocatus per verba me-
vt per verbum inſtituo, vt ſupra, ſecũdo nō
qñ nō dũ eſſet adita hęreditas, vt per gl. in d.
dilectus & per Salic. in d. l. non eſt dubium: ter-
poſſeſſio bonorum fuiſſet vacans, vt per
& in d. l. non eſt dubium, & ibi doct. cō-
etiam per gl. Bart. & doct. in l. j. ff. quorum
reſpondeo, ꝙ ex quo Franciſcus fuit hæ
in teſtamento, ipſe potuit apprehende-
poſſeſſionem propria auctoritate, & etiam aucto-
iudicis, non obſtante, ꝙ teſtamentũ fuerit nul-

lum præteritione matris, vt eſt tex. in d. l. 2. C. de edic. diu. Adr. tol. cũ ſimil. ſupra adductis: & hæc quo ad ꝑſentem conſultationem ſufficiant. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Poſthumi inſtitutio omnem ex quacunq; vxore natum poſthumũ comprehendit, niſi ad certum ex tali vxore naſciturum ſpecialis fiat relatio.*

2 *Item, niſi teſtator teſtamenti facti tempore ſciuiſſet vxorem tũc prægnantem.*

3 *Et niſi inſtituiſſet, dicẽdo, vētrē vxoris meæ, q̃ ꝑgnãs eſt, vel illũ, qui in ventre vxoris meæ eſt: quod declara, vt nu. 19. & contrarium videas nu. 20. Idem, niſi graui morbo laborans ventrem vxoris ſuæ inſtituiſſet nu. 7. Contra num. 16.*

4 *Teſtator ſimpliciter filios ſuos inſtituens eos, quos habere tempore teſtamenti ignorabat non inſtituiſſe cenſetur.*

5 *Gñalis diſpō teſtotoris ad incognita, & incogitata, nō extenditur.*

6 *Verba præſentis temporis ad futura non extenduntur, niſi aliis verbis futurum importantibus adiectis: fallit fauore teſtamenti, & inſtitutionis num. 25.*

8 *Poſthumus in certo caſu inſtitutus extra illum naſcendo cenſetur præteritus, rumpitq; teſtamentum.*

9 *Subſtō facta in caſu plurium poſthumorũ naſciturorũ locũ nō habet, ſi vnus tantum natus ſit: ſecus eſt in inſtitutione num. 26.*

10 *Poſthumus pluribus tam maſculis, q̃ fœminis à teſtatore inſtitutis, omnes ex quacunq; ēt vxore naſcituri comprehenduntur. Idē, ſi verbis futurũ tẽpus indicãtibus teſtator vſus fuerit n. 12.*

11 *Mens teſtatoris naturalibus, & illi, ꝙ magis communiter poteſt accidere, debet conuenire.*

13 *Ventris, aut poſthumi inſtitutio non differt, & vtraq;, quicquid filiorum natum fuerit, comprehendit.*

14 *Temporis diſtinctio non habetur, vbi vniformis eſt ratio, & conditio temporis.*

15 *In filiatione vniformis cadit dilectio.*

16 *Poſthumi prouiſio, & inſtitutio à grauiter infirmo, qui ſe ex illo morbo moriturum credebat, in certo caſu facta ad alium extenditur, & quilibet poſthumus inſtitutus dicitur. L. commodiſſimè. ff. de liber. & poſthu. limitatur.*

17 *Poſthumus hodie neceſſario inſtitui, non autē exhæredari debet.*

18 *Mens teſtatoris potius, quàm verba expreſſa ſunt conſideranda.*

19 *Angel. in conſi. 51. declaratur, & limitatur.*

20 *Ventrem vxoris ſuæ, quæ prægnans erat, inſtituens, nō ſolum eũ, qui tunc eſſet in vtero, ſed quemcunq; alium ex illa, vel ex alia etiam vxore naſciturum inſtituiſſe cenſetur.*

21 *L. placet. ff. de liber. & poſth. non ſolum in ignorante, ſed in ſciente quoq; loqui demonſtratur.*

22 *Glo. in l. ideoq; ff. de liber. & poſthu. reprehenditur.*

23 *Filiorum appellatio poſthumos non continet etiam in materia fauorabili, niſi de mente teſtatoris euidenter conſtaret.*

24 *Filiorum inſtitutio, aut exhæredatio non comprehendit filium, quem teſtator ignorabat, aut mortuum credebat, ſecus eſt in inſtitutione poſthumi, & quare.*

25 *Teſtamenti, & inſtōnis fauore verba ſui natura præſens tꝑs importare ſolita ad futurum etiam trhantur. & è contra.*

27 *Clauſula codicillaris habens ſe ad præſens, et futurum tempus locum habet etiam in teſtamento poſtea rupto agnatione poſthumi in eo præteriti.*

28 *Diſpō teſtatoris qũo ad perſonas, quas ignorauit, nō extendatur.*

29 *Communis opinio in iudicando, & conſulendo ſequenda eſt.*

30 *Clauſula codicillaris ſi non valet, vel nō valebit &c. operat́ vim fideicōmiſſi etiam rupto teſtō natiuitate poſthumi, quando in teſtamento fuiſſet inſtitutus pariter ipſi poſthumo dilectus.*

31 *Filius grauatus per clauſulam codicillarem ſolum legitimam, & non trebellianicam detrahit.*

EPITOME.

INSTITVTIO filiorum naſciturorum ex vẽtre vxoris, ſi ad lucem peruenerint, omnē poſthumũ ex quacunque vxore naſciturum comprehendit.

Clauſula codicillaris hēns ſe ad ꝑſens, & futurũ tẽ-

pus, rupto teſtamento poſthumi natiuitate, operatur, vt poſtumus ab inteſtato ſuccedens dicatur hæredibus ſcriptis, & inſtitutis, hæreditatem, excepta legitima ſola iure naturæ debita, reſtituere grauatus.

CONSILIVM XVII.

TESTAMENTVM Vincentij, eiuſque verbis diligenter cōſideratis, illud ſanè primo aſpectu videtur dicendum, ꝙ teſtm̄ ſit ruptum natiuitate poſthumę natę ex ſecũ
1 da vxore, quæ dicitur in teſtamento præterita, † quia & ſi in inſtituendo poſthumum, ſeu poſthumã ſimpliciter, is, qui maritus eſt dicatur inſtituiſſe non ſolum illum, qui in vtero tunc vxoris ſuæ eſt, ſed ẽt eum, qui naſciturus eſt quãdocunq; ex eadem vel ex alia futura vxore, vt in l. placet cum ſequent. ff. de liber. & poſthu. & hoc fauore inſtitutionis, & teſtamenti cōſeruandi, nec non propter odium præteritionis, vt ibi p̄ gl. tamen quando teſtator ſe retulit ſpecialiter ad certum poſthumum, inſtituendo ventrẽ, ſeu poſthumũ ex titia ſua vxore naſciturum, tunc poſthumus natus ex alia ſecunda futura vxore non cenſetur inſtitutus, ſed præteritus, & rũpit teſtm̄, vt voluit gl. in l. ideoq;, & ibi Bar. ff. de liber. & poſth. per tex. vbi videtur caſus in l. filius. §. ſiquis ex certa eo. tit. Sed in caſu occurrẽti teſtator iure inſtitutionis vocauit filias naſcituras ex ventre dom. Antonię vxoris ſuę quæ poſtea nullas filias peperit, ergo illa filia, q̄ poſtea nata fuit ex alia ſecunda vxore, dicetur præterita, & cōſequenter rupiſſe teſtm̄ paternũ. ¶ Secundo † Vincentius teſtator eo
2 tp̄e, quo teſtm̄ fecit, & ventrem vxoris ſuæ inſtituit, ſciuit vxorem tunc eſſe prægnantem, vt ex verbis teſtamenti colligitur, ergo ſolum voluiſſe videtur inſtituere illum, qui tunc in vtero eſt, & non alium in futurum naſciturũ ex alia prægnatione, vel ex alia vxore ſua, vt voluit Pau. de Caſt. & eſt de mente Cuma. in d. l. placet in j. col. Iſto enim caſu videtur teſtator ſenſiſſe de primo poſthumo, & nō de alijs, quia in dubio debet intelligi de primo, arg. l. boues §. hoc ſermone ff. de verb. ſigifi. Nec obſtat tex. in d. l. placet cum ſequ. quia procedit, quãdo ſimpliciter teſtator inſtituiſſet poſthumum, & ignorabat vxorem ſuam eſſe pręgnãtem, ſecus ſi dixiſſet vẽtrem vxoris meæ, aut ſciuiſſet vxorem prægnantem fore: † Et dicit Angel. in conſi.
3 51. Ser Simon &c. in fi. ꝙ ſi teſtator dixit, inſtituo ventrem vxoris meæ, quę pręgnãs eſt, vel inſtituo illum, qui in ventre vxoris meæ eſt, nō dicitur inſtitutus, niſi is, qui actualiter eſt in ventre vxoris tempore teſtamenti, & nō alius poſthumus poſtea naſciturus, adeò, ꝙ alius poſthumus poſtea generatus, & natus, tanquã præteritus rumperet teſtm̄: † & facit id, quod voluit
4 Bald. per illum tex. in l. ſiquis ita. §. ſiquis cũ ignoraret ff. de teſta. tutel. ꝙ ſi teſtator ſimpliciter filios ſuos inſtituat, non cenſetur inſtituiſſe eos; quos ignorabat habere tempore teſtamenti. Item † generalis diſpoſi-
5 tio teſtatoris nō extenditur ad incognita, & incogitata l. Titius in prin. ff. de lib. & poſth. iuncta gl. ¶ Pręterea ex quo teſtator in caſu occurrenti ſe retulit ad ventrẽ vxoris ſuæ, quæ prægnans erat de præſenti, nō poteſt intelligi de poſthumo, qui naſcetur ex futura
6 vxore, quia † verba præſentis temporis nō extenduntur ad futura, niſi alia verba ſint adiecta, quæ apta ſint etiam futurum importare, vt in l. ſi ita ſcripſiſſet ff. de leg. 2. l. ſi ita, & ibi Bar. ff. de aur. & argẽ. lega. Bal. in terminis noſtris in conſi. 110. in 3. lib. & clarius per eundem in conſi. 21. 22. & in ſequenti, in 4. lib. ¶ Tertio
7 principaliter facit id, † quod voluit Alex. in d. l. placet in 2. col. verſi. poſito autẽ &c. referendo Pau. de Caſt. in conſi. 77. in Chriſti nomine, caſus iſte frequenter, vbi inquit, ꝙ qñ teſtator conſtitutus in graui infirmitate, ex qua credebat ſe moriturũ, inſtituit ven[trem] vxoris ſuæ, vel eum, qui in ventre vxoris ſuæ erat, ſolum videtur inſtituiſſe illum, qui tunc tempore teſtamenti realiter erat in ventre, & non aliũ futurum poſthumum; ſed in caſu occurrenti teſtator erat, mus, & ex illa infirmitate putabat ſe moriturum, dicitur in principio teſtī, & inſtituit ventrem fu
8 rum vxoris ſuę, igitur &c. ¶ Quarto † ſi teſtator inſtituendo poſthumũ ſe reſtringat ad certũ caſum, lũ caſũ naſcendo, poſthumus cenſet̄ p̄teritus, teſtm̄ l. cōmodiſſimè, l. poſthuma cũ l. in fi. de liber. & poſth. ſed in caſu noſtro filia poſthuma alio caſu, q̄ fuerit expreſſum à teſtatore,
9 ci præterita: † Et ad propoſitum nobis facit id, quod voluit Oldr. in conſi. 142. factũ, ſi teſtator ſubſtituit in caſu, quo plures poſthumi rentur, non habet locum ſubſtitutio eo caſu tus fuit vnus tantum poſthumus, arg. d. l. cōmodiſſimè, & per illũmet tex. Bal. in conſi. 359. in Chriſti nomine proponitur &c. in 2. lib. ¶ Præmiſſis non obſtantibus, concludendum eſt præfatam ſtea ex ſecunda vxore natam non fuiſſe præ[teritam], ſed potius comprehenſam ſub prouiſione facta de poſthuma, & poſthumabus naſcituris, mutilata debet remanere teſtatoris voluntas, nã patiatur pręteritionis ille qui ſuos filios terit, vt dicit tex. in l. fin. C. de poſthum. hęred.
10 † Voluit enim Vincẽtius teſtator p̄uidere naſcituris, ſiue vnus, ſiue plures eſſent, ſiue vna, res filiæ naſcerentur, ergo ſuæ intentionis fuit que naſcituro fore prouiſum, igitur ſuccedit cta l. fin. in fi. verb. de qua ſupra. ¶ Secundo quia teſtator loquatur de pluribus etiã naſcituris tam ſculis, q̃ fœminis, mentis ſuę fuit, vt cōprehende tur omnes ſui poſthumi, & poſthumæ, quia muniter accidentibus, & ſecundum commune naturalem curſum ex vno vtero non ſolent plures, ſed vnus, niſi rariſſimè, & ideo ris fuit, vt omnes ſui poſthumi eſſent inſtituti. Nam
11 † mens teſtatoris naturalibus conuenire debet, & ad id adaptari, quod magis cōmuniter accidere nam ad ea ff. de legib. l. cum acutiſſimi C. de fideicom miſſ. l. cum auus. ff. de condit. & dem. l. generaliter §. cum autem C. de inſtit. ſub cōd. fac. & hoc eſt de mente Bal. in conſi. 109. verba teſtamenti
12 3. lib. † qui ſubdit in conſi. immediatè ſequenti quo teſtator vſus fuit verbis, quæ etiam habebant ctum de futuro, & ad futurum etiam tempus di poterant, idcirco videtur voluiſſe comprehende omnes poſthumos ſuos quandocunque naſcituros dicta l. fina. & in dicta l. placet, & in dubio mus interpretari, ne pœnam patiatur præteritionis qui ſuos filios pręterire non voluit, & conſeq quòd teſtator ſenſerit de caſibus neceſſarijs ditatem ſui teſtamenti l. Gallus §. videndum ber. & poſthum. vnde intelligendum eſt teſta natis ex diuerſis prægnationibus, & ventri diſſe, argum. l. ſi ita ſcriptum in princ. ff. ſthum. vſus enim fuit teſtator illis verbis poris, ſi ad lucem peruenerint, ergo &c. ¶ bemus caſum legis hanc quæſtionem deter verba non cauillãdo, in d. l. placet cum l. ſequen.
13 liber. & poſthumis, † præſupponando non eſſe dif rentiam, an quis inſtituat poſthumum, an verò ven vxoris, vt volunt doc. communiter in varijs locis pręſertim Bal. in conſi. 23. in 4. lib. & Alexan. in d. l. placet, ſed inſtituendo poſthumum includere vo ſtator, quicquid filiorum natum fuerit qñcunq; d. l. placet cum ſeq. ergo idem, qñ ventrem inſti hoc fuit motiuum Bal. ibi. ¶ Quarto, vt dictum

teſta

teſtator vſus fuit illis verbis futuri temporis, ſeu quæ
ad futurum trahi poſſunt, ſi ad lucẽ peruenerint &c.
ergo debet intelligi diſpoſitio teſtatoris de quolibet
poſthumo in futurum naſcituro, vt optimè compro-
batur per Bal.in d.conſi.in 2.3. & 4. motiuo. ¶ Quin-
[illegible]mente eiuſdem Bald.ibi facit, † Nam quando
[illegible]mis eſt ratio, & conditio temporis, de quoli-
[illegible]pore intelligitur, & vbi ratio non diſtinguit,
natura rei, nec forma verborum, nec nos debe-
[illegible] diſtinguere l.in venditione. §. de tempore ff. de
[illegible] poſſeſ.ſed in caſu occurrenti vniformis
ratio charitas ipſius teſtatoris intelligendi de quo
cunque, & quandocunque naſcituro, † quia ſolum
teſtator filiationem ponderauit, in qua cadit vnifor-
mis ratio dicta l.cum acutiſſimi, dicta l.cum auus,
[illegible] in fi.& dicta l.placet cum ſimilib.ergo debet
intelligi diſpoſitio teſtatoris pariformiter de quoli
bet ſeu qualibet quãdocunque naſcituro, vel naſcitu
ra, qui filiabus ff.de lega.j.l.ſi quis ita §. ſi Poſthumus
16 ff.de teſtamen.tutel. ¶ Sexto conſiderandum eſt, † ꝙ
vbicunque teſtator tempore teſtamenti eſt in infirmi
tate conſtitutꝰ, propter quam putabat ſe moriturum,
prout in caſu occurrenti contigit, vt ex principio te
ſtamenti colligitur, ſi prouideat ſuis poſthumis in cer-
to caſu fauore teſtamenti, & inſtitutionis, nec præte-
ritione contingat teſtamentum rumpi, tunc illa pro-
uiſio ſeu diſpoſitio extẽditur ad alium caſum, in quo
teſtamentum poſſet rumpi agnatione poſthumi, quia
ſi teſtator de illo caſu cogitaſſet, veriſimile eſt, ꝙ idẽ
diſpoſuiſſet, ſed mortis cogitatione fuit impeditus
credens moriturum, & ſic alium caſum non eueni
re, niſi [illegible]lium, vt eſt text.not.quem ſic intelligunt
communiter doctor.in l.fi.C.de poſthum.hęred.inſti.
[illegible] Bart. Alex. & ferè omnes; vbi inſtitutio
facta poſthumo, ſi naſcetur poſt mortem patris te-
ſtatoris extenditur ad caſum, in quo naſceretur in vi-
ta patris, qui eſt alius, & diuerſus caſus, ad quem aliàs
non debet extendi d.l.commodiſſimè, & hoc ex eo,
quia in terminis d.l. fi.teſtator erat tempore teſtamẽ-
ti infirmus ea infirmitate, ex qua putabat ſe breui tẽ-
pore moriturum, vt per Ale.ibi poſt alios: & hoc mo
do limitatur, & declaratur tex.in d.l.commodiſſimè,
& id quod voluit gl.quam ſequitur Bar. in d.l.placet
cum ſequent.hoc etiam expreſſe voluit Pau. de Ca.
in conſi.77.vel 79.ſecundum impreſſionẽ antiquam,
ſecundum nouam eſt conſi. 309.in 2. lib.incip.ca-
ſus frequenter &c.in fi.qui in caſu noſtro dicit ſi-
ne dubio eſſe verum, ꝙ fauore teſtamẽti, & inſtitutio
nis, & odio pręteritionis quilibet poſthumus dici de-
17 bet inſtitutus, & non præteritus: † quia teſtator neceſ
ſario debebat poſthumum inſtituere, vel exhæredare, ſi
volebat teſtamentũ ſuum valere, l.Gallus in prin.
& in §.i.ff.de liber.& poſthum.exhæredare autem ho
[illegible] illum non poterat, quia exhæredatio requirit cau
ſam ingratitudinis, vt in §.aliud quoque capitulum
[illegible] vt cum de appellat.cogn.quæ cadere non po-
teſt in poſthumo l.ſi quis in ſuo C.de inoffi.teſtam.er
go neceſſitate cauſatiua, de qua in d.l.Gallus, poſthu
mum inſtituere tenebatur, & ideo illa verba, vẽtrem
vxoris meæ &c. de quibus in teſtamento, non cenſen
tur a teſtatore prolata ad finem, vt quandocunque ex
quacunque ſua vxore poſthumus, ſeu poſthuma na-
ſceretur, ille eſſet præteritus, quia non præſumitur te
ſtatorem elegiſſe viam ad impugnandum eius iudi-
cium, [illegible] qui deſtinauerat ff. de teſtam.milit. ſed
ideo teſtator cenſetur inſtituiſſe naſcituros ex vxore,
quam tunc habebat, quia ipſe tunc erat infirmus, &
credebat ſe mori de illa infirmitate: ſed ſi putaſſet, ſe
tunc ex illa infirmitate non moriturum, ſed ſuperui-
uere debere, profectò illa verba ſic limitatiuè poſita
non appoſuiſſet, immo inſtituiſſet omnes, & quoſcun
que poſthumos quãdocunque, & ex quacunque vxo
re naſcituros.l.placet cum ſequent.ff.de liber. & po-
ſthum.& iſtud debet attendi in caſu, de quo agitur, ꝙ
cenſeantur inſtituti omnes poſthumi, & poſthumæ,
qui quandocunque, & ex quacunque vxore naſcitu-
ri erant, quia ſi teſtator fuiſſet tempore teſtamenti de
hoc interrogatus, idem feciſſet, hoc eſt illos inſtituiſ-
18 ſet fauore teſtamẽti, & inſtitutionis: igitur † non ver-
ba expreſſa, ſed mens teſtatoris cõſiderari debet l. Ti-
tius §.j.ff.de lib.& poſthu.l. ſi ita ſcriptum in prin. eo.
tit. vbi inſtitutio poſthumi naſcituri comprehendit
iam natum fauore teſtamenti, quia ſic putabat teſta-
tor poſthumum naſci poſt mortem, & ideò cenſendi
ſunt omnes poſthumi eſſe inſtituti, ne pœnam præte-
ritionis patiatur, qui ſuos filios noluit præterire, vt in
d.l.fin. & facit id, quod voluit gl.in l.tale pactum §. fi.
19 ff.de pac.& hæc ſunt de mente Pau.ibi: † Et hoc mo
do debet declarari, & limitari id, quod voluit Angel.
in dicto ſuo conſ.51.Ser Simon.in fi.qui limitabat di
ctum Io.And.videlicet, vt procedat, quando teſtator
non erat infirmus, vel non putabat ſe breui tempore
ex illa infirmitate moriturum, quia tũc inſtitutio po-
ſthumi ſolum comprehendit eum, qui tunc erat in
ventre vxoris, & ſic naſciturum ex vxore præſenti,
& non ex alia, ſecus ſi teſtator erat infirmus, & cre-
debat ex illa infirmitate mori, ita expreſsè colligi-
tur ex verbis Paul.de Caſtr.in dicto conſil.409.& Ale
xand.in d.l.fina.ibi in gloſſ.magna, quamuis Alexan.
æquiuocando aliter videatur velle in d. l.placet in ij.
colum.in verſic. poſito tamen &c. qui reaſſumendo
verba Paul.in dicto conſil.aliter refert, & intelligit il-
lius verba, quàm ipſe voluerit, ſed inaduertenter iu-
dicio meo fuit loquutus Alexand.& contrarium
eius, quod ibi inferunt verba ſua, voluit dicere, vt col-
ligitur ex verbis Paul. in d.conſil.& etiam in d.l.fina.
in princ. C.de poſthum. hæred. inſtitut.Item ex alle-
gatis per ipſum Alexand. qui allegat text. ſecundum
communem intellectum in dicta l.fina.quem intelle-
ctum ipſemet approbat: quo ſtante, vt dixi ſupra, ap-
paret Pau. de Caſt.nihil aliud voluiſſe, quàm id, quod
retuli: ex quibus conſtat, veram eſſe concluſionem
ſupra traditam in caſu noſtro ad fauorem teſtamen-
ti, quòd valeat, nec dicatur in caſu occurrenti præ-
terita filia nata ex alia, & ſecunda vxore. ¶ Pro qua
20 opinione facit ſeptimo id, † quod voluit Ioan.And.
in addit.ad Specul. in rubr. de teſtament. in addit.
magna, qui ſenſit, vt voluit Paul. de Caſtr. in dicta l.
placet in j. colum.& habetur in quibuſdam apoſtil-
lis ad Bart. ibi, quòd ſi quis inſtituat ventrem vxoris
ſuæ, quæ erat prægnans, non ſolum videtur illum,
qui tunc in vtero erat, ſed etiam quemcunque alium
qui poſtea ex illa, vel etiam ex alia vxore natus fue-
rit, qui non poterit dici ſe præteritum, nec teſtamen-
tum rumpere: & quamuis Paul.de Caſt.contrarium
voluerit in d.l.placet per gl.in dicta l.ideoque, quam
ſequitur Barto. ibi, tamen illud, quod volunt gloſſ.
& Barto.debet intelligi, quando quis non erat infir-
mus tempore teſtamenti, nec putabat ſe breui mori-
21 turum, alioquin ſecus per prædicta. † Nec eſt verum
id, quod ſubiungit Pau.de Caſt.in d.l.placet, quòd ille
text.cum ſequ. loquatur, quando teſtator ignorabat
vxorem eſſe prægnantẽ, in primis, quia ſic intelligere
eſt diuinare, ergo iſte intellectus non eſt tenẽdus, vt di
cit Imper.in authen.de teſtib.imperfect.in fin. prin. Et
ideò debet intelligi etiam, quando teſtator inſtituit
poſthumum, & faciebat vxorem prægnãtẽ; quo caſu
teſtator videtur de eo intellexiſſe, vt ibi ꝑ Pau.& tamẽ
ille tex.vult omnem poſthumum contineri etiam na
tum ex quacunque vxore, & ita illum tex.in terminis

intelligit Oldr.in cōſi.212.quidam in ſuo teſtamēto,
& eſt cōmunis intellectus ſm Alex.& alios in d.l.pla-
cet,vbi Alex.reprobat Pau.de Caſt.ſic intelligentē il-
lum tex.Adde,ꝙ intellectum communem,ꝙ l.placet
loquatur ēt in ſciente,ſequitur Pau.de Caſtr.in conſi.
ſupra relato. ¶ Nec obſtat id,quod voluit gl.cū Bart.
in d.l.ideoq;,ſuper qua ſe fundat Pau.de Ca.in d.l.pla
cet,quæ gl.allegat text.in l.filius.§.ſi quis ex certa eo.
tit.† quia pro reſponſione primo dici pōt, illam non
22 bene loqui,eſt enim ꝯ tex.in d.l.placet cum ſequ. vbi
ſi quis inſtituit poſthumum,quod eſt idem , ac ſi ven-
trem vxoris inſtituiſſet,vt dixi ſupra,& habetur ꝑ Io.
And.in d.addit.Alex.in d.l.placet in j.col.per tex. in l.
3.§.j.ff.de iniuſt.rupt.& irrit.teſtam. talis inſtitutio ex-
tenditur ad omnes poſthumos etiam naſcituros ex
quacunq; alia futura vxore,ergo illa glo.malè loqui-
tur,nec eius dicto ſtandū eſt,qa eius auctoritas eſt ma
giſtralis,non autem neceſſaria,Bart.in l.prolatam C.
de ſententijs.Et quamuis gl.illa, & Bar. prò ſe allegēt
tex.in d.l.filius.§.ſi quis,tamen ille parū, vel nihil pro-
bat,vt inquit Alex.in d.l.placet in j.col.verſi. nec præ-
dictis obſtat,immo in contrarium facit , & ſic poteſt
retorqueri , nam ille text. in d.l.filius loquitur,quan-
do teſtator filium ſuum iam natum inſtitueret, dicē-
do,filium meum ex Berta vxore mea natum inſtituo
talis enim inſtitutio in ſe valet,ſed in periculum rum
pendi teſtm̄ deducit,ſi eueniret,ꝙ teſtator ex alia vxo
23 re ſuſciperet liberos ; tum quia † appellatione filiorū
etiam in materia fauorabili non continentur poſthu
mi,niſi euidenter conſtaret ex mente teſtatoris.l.qui
filiabus.ff.de leg.j.ī prin.& ibi Bar.ergo in dubio poſt-
humus diceretur præteritus,;& ſic teſtm̄ rumperetur.
d.l.filius.§.ſi quis,tum quia agnatione poſthumi teſta
mētum,in quo filius fuit inſtitutus à patre,rumpitur,
niſi obſeruatum fuerit conſilium galli, vt in d.l. Gal-
lus in prin.& in §.j. & per totam l. & ideo in terminis
d.l.filius.§.ſi quis,ſi teſtator inſtituiſſet naſciturū filiū,
ſeu poſthumum,aut ventrem ex ſua vxore,non indu
xiſſet teſtm̄ in periculum illud rumpendi per illum
tex.à contrario,& conſequenter appellatio filij naſci
turi,ſeu poſthumi,ſeu ventris ex ſua vxore continerē
tur omnes poſthumi etiam ex alia vxore naſcituri,&
hoc fauore teſtamenti,& inſtitutionis,arg.d.l. Titius
in prin.& l.placet cum ſimilib. ſupra latius allegatis.
¶ Secundo reſpondetur prædictis, ꝙ & ſi dictum gl.
& Bart. in d.l.ideoq; ſubſtineri poſſit per d.l.filius. §.ſi
quis il j.tamen illud procedit, & habet locum, qn̄ te-
ſtator non erat infirmus,vel ex infirmitate,in qua cō-
ſtitutus erat,non credebat breui tempore ſe moritu-
rum,alioquin ſecus per ea,quæ pleniſſimè ſupra dicta
ſunt. ¶ Non obſtat d.conſi.Ang.51.quia eius deciſio-
nem in terminis noſtris reprobat Alex. in d. l.placet
in 2.col.cuius verba aliter non refero,quia inſpici poſ
ſunt,& vltra Alex. cōtra Ang. faciunt ſupra adducta.
¶ Nec aduerſatur dictum Bal. in l.ſi quis ita. §.proin-
de.ff.de teſtam. tutel. quod probatur etiam vltra illū
tex.in l.Titius, & ibi gl.ff.de lib.& poſth.ꝙ non debet
dici inſtitutus poſthumus,quem teſtator ignorat na-
ſci poſſe videlicet ex futura,& vlteriori vxore,quia re
24 ſpōdeo, † ꝙ & ſi datio tutelæ,ſeu exhęredatio,aut in-
ſtitutio facta de filijs ſimpliciter non comprehendat
filium,quem teſtator ignorat ſe habere,vt in dictis iu
ribus cum ſimil.ibi allega.tamen aliud eſt dicendum
in inſtitutione facta de poſthumo,ſeu poſthumis ſim
pliciter,quia oēs poſthumi quandocunq; , & ex qua-
cunq; vxore naſcituri comprehēduntur d.l.placet cū
ſequen.& latius ſupra dictum eſt:& ratio differētię eſt,
quam aſſignat Alexan.in d.l.placet,quia ille,qui inſti-
tuit filios,non cenſetur inſtituiſſe illum, quem mor-
tuum credebat,quoniam de eo nec in genere, nec in

ſpecie potuit cogitare:ſed quādo qs inſtituit po[illegible]
mos,cogitare potuit ſaltē in genere per ea , q[illegible]
gat Alex.& dicentur ēt in ſequenti articulo,[illegible]
& per prædicta etiam reſpondetur tex.in d.l. T[illegible]
prin.qui loquitur in exhæredatione, quæ eſt [illegible]
& quamuis gl.ibi idē velit in inſtitutione eſſe, [illegible]
dicas,vt proximè dictum eſt.¶ Non aduerſatur [illegible]
illud,quod dicebatur, ꝙ ex quo teſtator ſe [illegible]
præſens tempus,& verba temporis præſentis [illegible]
preſſa, quibus demonſtrabatur poſthumus [illegible]
certa,& nominatim expreſſa, alius ex [illegible]
nō cōtinebatur,arg.l.ſi ita.ff.de aur.& [illegible]
milib.quia ex mente Alex.in d.l.placet [illegible]
25 ri poteſt,† ꝙ fauor teſtamenti,& inſtōnis [illegible]
verba,quæ ſui natura ſolent præſens tempus [illegible]
re,trahantur etiam ad futurum,& econtra, [illegible]
in l.Titius.§. Lucius.ff.de lib. & poſt.Et ex hoc [illegible]
Bar.ad quæſt.de hoſpitali futuro inſtituto [illegible]
ciunt etiam ea,quæ tangit Bar. Sozi.præcep[illegible]
in l.j.ff.de reb.dub.in 5.no. & addo pulchru[illegible]
Roma.in ſuo ſingul.418.quęſitum fuit à me [illegible]
circa fi. ¶ Tertio argumento in contrarium [illegible]
pra reſponſum fuit , & vltimo quoq; accom[illegible]
fuit ſolutio,vt colligitur ex ijs,quæ ad corrobora[illegible]
nem concluſionis traditæ dicta ſunt.¶ Non [illegible]
ſat id,quod voluit Oldr.in cōſi.142. factū [illegible]
quod refert Io.An.in addit.ad ſpecul.in rub.[illegible]
26 † quia nos loquimur in inſtitutione poſthumi [illegible]
tris vxoris prægnantis,quæ extenditur de caſu [illegible]
ſum,de quo teſtator ſi cogitaſſet,ſeu interroga[illegible]
ſet,idē ſtatuiſſet,& hoc fauore teſti,& inſtitutio[illegible]
teſtm̄ valeat,nec præteritione rumpatur, vt in [illegible]
tius.§.Lucius,& d.l.placet,& præſertim quando [illegible]
tutio poſthumi facta fuiſſe ab infirmo, qui cre[illegible]
breui tpe ſe moriturum,vt in d.l.fi.& ibi Pau.de Ca[illegible]
& alij cōiter cū alijs ſupra alleg.Oldr.verò,& Io.[illegible]
loquuntur in ſubſtōne maximè fideicom[illegible]
non dependet validitas,vel inualiditas teſtam[illegible], &
in qua non conſiſtere dicitur fauor,ſed potius [illegible]
¶ Similiter non contradicunt ea, quæ posuit Bal. in
conſi.359.In Chriſti nomine proponitur [illegible]
loquitur in eo,qui in ægritudine non erat [illegible]
nec breui putabat ſe eſſe moriturum,vt colligitur [illegible]
verbis eius.Item quia ipſe ſe fundat ſuper tex.[illegible]
commodiſſimè , qui loquitur , quando teſtator [illegible]
erat infirmus,tex.autem in d.l.fi.quādo erat in[illegible]
vt volunt docto.in vtroq; loco:ex quibus cōclu[illegible]
teſtamentum in caſu noſtro valere , nec rup[illegible]
ci poſſe natiuitate dictæ filię, cum dicatur in[illegible]
ſeu illi dicatur prouiſum ex diſpoſitis in teſtam[illegible]
¶ Secundo loco principaliter dubitatur,præſuppo[illegible]
to,nō tamen cōceſſo,ꝙ teſtm̄ in caſu, de quo a[illegible]
ſit ruptū agnatione filiæ natæ ex ſecunda vxo[illegible]
ta.l.3.ff.de iniuſt.rupt.& irri.teſtam. Vtrū ipſa [illegible]
ſthuma,cuius præteritione teſtamentum di[illegible]
ptū,dicatur grauata per fideicōmiſſum re[illegible]
redibus inſtitutis in teſtamento,in caſu, [illegible]
ſet aliqua filia ex ventre ſuæ vxoris, & ho[illegible]
lam codicillarē appoſitam in teſtamento [illegible]
tatio quamuis neceſſaria non foret per ea, [illegible]
ſunt in primo dubio,cum teſtamentū valu[illegible]
cus ſit clauſulæ codicill.appoſitę in teſtō, [illegible]
ditionalis,ſi teſtm̄ non valeat, aut non valebit [illegible]
men vt ſatisfaciam volūtati petentis, quā breu[illegible]
potero,hanc difficultatē,q̄ ardua, & difficilis re[illegible]
à ſcribētibus,abſoluā,p̄termittendo argumēta [illegible]
27 tes:† dico igitur, ꝙ & ſi Bal.in proprijs termin[illegible]
cōſi.359.in fi.noluerit hoc decidere,& reliquer[illegible]
dubio forte,qa nō expediebat in cauſa illa tene[illegible]
nionē, quā ferè ſemper ipſe in lecturis ſequut[illegible]
tam[illegible]

tamen nō recedendo ab opinione cōmuni, voluit, ꝙ clauſula codicillaris, quæ ſe habet ad præſens, & ad futurum tempus, dicēdo, & ſi teſtamentū non valeat, vel nō valebit, vt teſtamentū, valere debeat iure codicillorum &c. habeat locū etiam, quando teſtm̄ ex poſt facto eſſet ruptū agnatione poſthumi in teſtō præteriti, de quo ignorauit, vt ipſe poſthumus, qui ab inteſtato ſuccedere debet, rupto teſtamēto cēſeatur grauat⁹ reſtituere vocatis, & inſtitutis in teſtamēto, vt tradidit Bal. quē Alber. ſequitur in authen. ex cauſa C. de liber. præterit. & in l. fin. C. de codicil. & ibi Salicet. quicquid dixerit Bar. in l. j. in 6. q. principali. ff. de iur. codicill. qui contrarium voluiſſe videtur, & hāc Bal. opinionem atteſtatur Alex. eſſe cōmunem in d. auth. ex cauſa & in d. l. j. in apoſtillis ad Bar. & vbiq; illā cōmunem, & eandē vt veriorem de iure ſequitur Rom. in conſi. 22. vbi optimè loquitur: & præfati docto. reſpondent omnib. adductis per Bar. & alios in d. l. j. in 6. q. Hac etiā opinio fuit de mēte Bar. ſibimet cōtrarij in l. qui filiab. ff. de lega. j. & ibi Imol. & Alex. & in ſuo conſ. 142. in 2. vol. in 5. col. in verſ. præterea, & qui vellet videre tenētes hāc opinionem Bal. quæ magis communis eſt, recurrat ad Alex. in locis allega. & maxime ad dictum eius conſ. & etiā ad conſiliū And. Barba. in 2. vol. incip. illud afferā, &c. qui etſi contrarium videatur tenuiſſe, tamē fatetur opinionē cōtra Bar. eſſe communē, ex quo enim illa clauſula fuit ſic concepta, non valeat, vel nō valebit &c. videtur teſtator in genere ſaltē cogitaſſe omnē modū; per quē teſtamentum imperetur etiam in futurum, & conſequenter, per quem teſtamentum non valeret propter natiuitatem poſthumi præteriti, de quo teſtator nullo modo cogitauit, quia etſi non cogitauit de eo in ſpecie, tamē de illo videtur in genere cogitaſſe propter verba non valebit, quæ habent ſe ad futurum tempus, & declarant tenentes hanc partē, quos ſupra, quorum iura, & rationes aliter non referam, quia videri poſſunt. ¶ Nec obſtat, † ꝙ diſpoſitio teſtatoris non extenditur ad pſonas, quas teſtator ignorauit, nec extitiſſe in pręſenti. ff. de lib. & poſthum. l. ſi qs ita. §. ſi quis ignoraret. ff. de teſtam. tut. Quia ſupra in alio articulo fuit reſponſum ex mēte Alex. in d. l. placet in ſpecie, videlicet, ꝙ diſpoſitio teſtatoris non extenditur ad eū, quē putabat eſſe mortuum; propterea ꝙ de eo non potuit cogitare, quia mors omnia ſoluit. §. deinde in authen. de nuptijs, ſed bene in genere, ſi non in ſpecie qs cogitare potuit de poſthumis futuris, ſi vxorem habebat, ex illa vxore, itē & de alia vxore, quia poſſe, ꝙ prima mortua aliā ducere poſsit, ex qua ſi filios haberet, & ideo ad tales poſthumos diſpoſitio teſtatoris ſimpliciter facta trahi poteſt, vt in dicta l. placet cum ſequen. Clauſula autē codicillaris fuit hic ſimpliciter poſita in caſu, quo teſtamentum de præſenti, & in futurū nō valeret ob natiuitatē poſthumi futuri, & naſcituri ex alia vxore, quia ſaltem in genere potuit de illo cogitare, vt ſup. ¶ Minus ēt repugat illud, quod voluit Bal. in l. ſi totas. C. de inoffic. donat. qui contrariū velle videtur ſequendo doctrinā Bar. in d. l. j. in 6. q. ff. de iur. codicill. quoniā reſpōdetur, ꝙ Bal. primo ponderat glo. pro opinione noſtra, ꝙ clauſula codicillaris operetur vim fideicōmiſsi vniuerſalis ēt in caſu quo naſceretur poſthumus ex ſecunda vxore, q̃m tempore teſtamēti nō habebat, poſtea dicit ſe conſuluiſſe contrarium propter opinionē Bar. in d. l. j. ſed cū opinio Bar. magis cōmuniter non ſit à doctoribus recepta, ſequitur, ꝙ Bal. malè conſuluit, præſertim cū ipſe locutus fuerit contrarium in d. authen. ex cauſa, & in d. l. fin. cuius dictum à ſcribentibus communiter accipitur: & q̃a in hoc articulo tot, & tanta hinc inde dicta ſunt, & in lecturis, & in cōſilijs, & nihil ſanè dici

poſſet, quod prius dictū nō foret, pro nūc vlterius nō inſiſto ſuper diſcuſsione cōcluſionis traditæ, q̃ eſt cō
29 munis, & † ideò in iudicando, & in cōſulēdo ſequi illa debemus l. j. ff. de ſenator. l. j. ff. de offi. quæſtor. ibi crebrior apud veteres fuit opinio, c. in canonicis 19. diſtinct. c. prudentiā de offi. delega. c. ne innitaris, & per Io. Andr. & cōmuniter alios in c. j. extra de conſtitut. Bar. in l. fi. C. de pœn. iudic. q malè iudic. Ang. in l. cū prolatis. ff. de re iudic. & docto. in locis ſupra alleg. tenentes hanc partē illam multum confirmant, remouentq; ea quæ obſtare poſſent, vt per Alex. in d. conſi. 142. & Rom. in conſi. 222. & in d. authen. ex cauſa, & in terminis noſtris hæc opinio approbatꝰ p Ang. in cōſi. 51. in nomine domini circa finē in verſi. ergo ſolū reſtat &c. qui per tex. in l. pen. ff. de iure codicill. voluit, ꝙ quando teſtator inſtituit ventrem ſuæ vxoris, ſi ſimus in caſu, in quo teſtamentum non valeat, & rumpatur agnatione poſthumi poſtea nati, de quo teſtator in ſpecie cogitare non potuit, ſaltèm per clauſulā codicillarē, ſi nō valeat, aut valebit &c. ipſe poſthumus, qui rupto teſtamento remanet hæres ab inteſtato, cenſetur grauatus reſtituere totam hæreditatem, deducta tamen ſua legitima iure naturæ illis, qui in te
30 ſtamento reperiuntur inſtituti, & vocati, † & præſertim ſi tales ſint, quos teſtator pdilexerit ipſis filiabus, prout eſt in caſu noſtro: Ad propoſitum etiam facit id, ꝙ voluit Iaco. de Beluiſ. in q. ſua, quam poſuit poſt l. 3. C. de inoffic. donatio. quem refert, & ſequitur Alexand. in d. conſi. 142. & in d. authen. ex cauſa, & Bald. in d. l. titius in princip. ff. de liber. & poſthu. vbi ſi inteſtamento ſit inſtitutus pariter dilectus ipſi poſthumo poſtea, nato, tunc clauſula codicillaris, ſi nō valet, vel non valebit, operatur vim fideicommiſsi vniuerſalis, ſi contingat teſtamentum rumpi natiuitate poſthumi, de quo veriſimiliter teſtator non cogitauit: ſed in caſu occurrenti teſtator prædilexit Iacobum, & Laurentium, & eorum filios ipſis filiabus poſthumis naſcituris, quia poſthumis certum quid reliquit, illos verò vniuerſaliter inſtituit, ergo ſum⁹ in caſu, in quo clauſula illa codicillaris operari debet effectum ſuū ad fauorem vocatorum, & inſtitutorum à teſtatore,
31 † & quamuis filius, ſeu filia grauata per fideicommiſſum ſub cōditione reſtituere alteri debeat detrahere duas quartas, videlicet legitimā, & trebellianicam, in quibus à patre grauari non poteſt. l. quoniam in prioribus C. de inoffic. teſtamen. l. iubemus. C. ad trebell. & expreſsè probatur in c. raynutius, & in c. raynaldus extra de teſtam. tamen quando ipſi, grauati fuerunt purè, & non in diem, nec ſub conditione, ſolum detrahunt legitimam debitam iure naturæ, quæ regulariter eſt tertia pars bonorum, authen. nouiſsima. C. de inoffic. teſtam. ita concludūt glo. & docto. omnes in d. c. raynutius, glo. Barto. & alij in l. quanquam. C. ad l. falcid. & eſt communis omnium doctor. opinio, ſed quando per clauſulam codicillarem filius pteritus dicitur grauatus, iuxta quæ habentur in d. authen. ex cauſa, cū ſimil. purè dicit grauatus, vt omnes fatētur in locis ſupra allegatis: Ergo ſumus in caſu, in quo hæredes ipſius filiæ natæ, & poſtea mortuæ ſolū detrahere poſſunt legitimā debitam iure naturę, & reſiduū reſtituere dictis Iacobo, & Laurentio, & alijs in dicto teſtamento, ſeu in illius inſtitutione nominatis, & in indiuiduo hoc voluit Bar. in d. l. quanquam, & ſequitur ſolennis Doctor. vltramon. Guid. Pap. in ſuis q̄ſtionibus in q. 513. & hæc ſufficiant ad victoriam dictorum Iacobi, & Laurentij. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Poſthumi dicuntur filij nati poſt teſtamentum paternum etiam ex ſecundo matrimonio.*